

Дорул ислом ва дорул куфр дар аходис ва қовли асхоб.

Бисмиллаҳ валхамдулиллаҳ. Аммо баъад: ассаламу алайкум ва роҳматуллоҳи ва барокатуҳ.

Дар суннат ва аходиси саҳихи росулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам ва гуфтори саҳоба нез номгузории " мутаватирул маънавий" сарзаминҳои тахти ҳокимияти " ислом" ва мўъминин ба сурати возих ба номҳои " дарус суннаҳ" ва " дарул хижрах" ва " дарул муслимин" ва " дарул муҳажирин" ва " дарул ислам" ва ғейриҳ омада аст, ва сарзаминҳои тахти ҳокимияти " куфр" ва кофирин ҳам бо номҳои чун " даруш ширк" ва " дарул куфр" ва ғейриҳ аз он ёд шуда аст. Тамоми ин истелоҳот ҳақиқати воҳидиро мерасонанд, ва танаввуъ дар номгузории ба далили танаввуъ дар сафи ин ду сарзамин аст.

Имоми Муслим роҳимаҳуллоҳ ривоят карда ва ҳамчунин Муҳаммад ибни Хасан шайбоний роҳимаҳуллоҳ аз имоми Абу Ханифа роҳимаҳуллоҳ ривоят кардаки росулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам харгоҳ сария ё артеширо равонаӣ ҷиход мекард фармондаӣ онро насихат мекард:

« أَدْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ فَإِنْ أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ. ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحْوِيلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ »¹.

"онро ба ислом даъват биде; агар пазирофтанд, аз онон қабул кун, онгоҳ аз онҳо бихоҳи аз сарзамини худ ба сарзамини муҳожирон хижрат кунанд" Муҳаммад ибни Хасан шайбоний роҳимаҳуллоҳ мегуяд:

---

¹ مسلم (۱۷۳) / حديث رقم ۳۳۶۴ – از کتاب صحيح مسلم - كتابُ الجهادِ والسيَرِ / ترمذی (۱۴۰۸) كتاب الديات

وهو قول أبي حنيفة رحمه الله.^٢

Ва қовли Абу Ханифа роҳимахуллох ҳам ҳамин аст.

Имоми Шофеъий роҳимахуллох дар "муснад" ва "умму" ва дигарон ингуна зикр кардандки росулulloх саллаллоху алайхи васаллам фармуда:

ثُمَّ أَدْعُهُمْ إِلَى التَّحْوُلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُسْلِمِينَ.^٣

сипас аз ишон бихоки аз сарзамини худ ба сарзамини муслимин куч кунанд.

Мухаммад ибни Хасан шайбоний бо лафзи

(أَدْعُهُمْ إِلَى التَّحْوُلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْإِسْلَامِ)

ин хадисро аз росулulloх саллаллоху алайхи васаллам зикр карданд ва ин баёни сарихи бар номгузории сарзамини муслимин ба дорул ислом аст. Росулulloх саллаллоху алайхи васаллам дар мовриди^٤ сарзамини шом ҳам мефармояд:

«عَفْرُ دَارِ الْإِسْلَامِ»^٥

Бехтарин жойи дарул ислом шом аст.

Алова бар ин, аходисики " пас аз ташкили ҳукумати исломий дар Мадина" дар вожиб будани хижрат омаданд нишон медихандки замин ба ду сарзамин тақсим мешавад . ибни Хайдара Қушайрия

^٢ حديث رقم ٨٥٨ - من كتاب الآثار لمحمد بن الحسن الشيباني

^٣ (كتاب السنن الكبرى (قسم الفياء والغنيمه) / المعجم الأوسط (باب الألف) المعجم الصغير (باب الجيم) التلخيص الحبي (الجزية . السير) سنن أبي داود (الجهاد) سنن ابن ماجه (الجهاد) سنن الترمذي (الديات . السير) سنن الدارمي (السير) صحيح مسلم (الجهاد والسير) مسند الإمام أحمد (باقي مسند الأنصار) مسند الزوار (مسند أبي موسى رضي الله عنه) المصنف ابن ابي شيبة (الجهاد . فضل الجهاد) مصنف عبد الرزاق (الجهاد) نصب الراية في تخریج أحاديث الهداية (السير) مسند الشافعي ، الام الشافعي ، السنن الصغير للبيهقي ، سنن الكبرى للبيهقي ، شرح معاني الآثار لطحاوی

^٤ رواه الطبراني في المعجم الكبير.

^٥ رواه الطبراني في المعجم الكبير.

розиаллоху анху мегуяд: гуфтам: ё росулulloх, худованд барои чи чизи туро ба суйи мо равона намуда аст? Фармуд:

«بِالإِسْلَامِ»

барои ислом. Ибни Хайдара гуфт: гуфтам: аломатҳои ислом (ва мусалмоний) чист? фармуд:

«أَنْ تَقُولَ: أَسَلَمْتُ وَجْهِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَتَحَلَّيْتُ، وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، كُلُّ مُسْلِمٍ عَلَى مُسْلِمٍ مُحَرَّمٌ، أَخَوَانٍ نَصِيرَانِ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ مُشْرِكٍ بَعْدَ مَا أَسْلَمَ عَمَلًا، أَوْ يُفَارِقَ الْمُشْرِكِينَ إِلَى الْمُسْلِمِينَ»^٦

"инки биғуӣ: худро ба тамомӣ таслими парвардигори азза ва жалла кардам, ва худамро аз хар чи ғейри дастури аллох аст ва парастии тоғут холий намудам, ва намозро барпо дори ва закотро бидихи; (хун ва мол ва номуси) хар мусалмони бар мусалмони дигар харом аст, ва бародар ва ёварон ва пуштибони екдигар бошид, худованди азиз ва бузургвор, хеч амалиро аз секуляри (ё ба забони арабий мушрики) ки мусалмон шуда намепазирад то инки аз секуляристхо (ё ба забони арабий аз мушрикин) жудо гашта ва ба суфуфи мусалмонон бипейванданд"

Ё дар ривояти дигар омада аст:

«لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْ مُشْرِكٍ أَشْرَكَ بَعْدَ مَا أَسْلَمَ عَمَلًا حَتَّى يُفَارِقَ الْمُشْرِكِينَ إِلَى الْمُسْلِمِينَ.»^٧

Пас дар холати оддий хеч унвони баъди аз ташкили дарул ислом сукунат дар миёни секуляристхо ва сарзаминхойи тахти хокимияти секуляристхост шаръий нест.

^٦ أخرجه النسائي (٢٥٦٨) واللفظ له، وأحمد (٢٠٠٤٣)
^٧ سنن ابن ماجه ٢٦٣٣

Чун инсоникӣ тахти хокимияти секуляристҳо зиндагӣ мекунад мажбур аст тамоми қавонини шариати аллохроки мутаъаллиқ ба идораи зиндагӣ иҷтимоӣ ва муҳолифи дини секуляризм астро кинор бигузорад ва тобеъи қавонини дини секуляризм шавадки аллох таоло дар мовриди саранжомӣ касоникӣ дар чанин мусибат ва мурдобиӣ меофтад мефармояд:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا (نساء/۹۷)

Беғумон касоникӣ фариштагон (барои қабзи рух дар воқасани лахзоти зиндагӣ) ба суроғишон мераванд ва (мебинандки ба сабаби мондан бо куффор дар куфристон, ва хижрат накардан ба сарзамини иймон) бар худ ситам карданд, бадишон мегуянд: кучо будаид (ки инки чанин бетуша мурдаид ва бадбахт шудаид? Узр хохон) **гуянд: мо бечорагони дар сарзамини (куфр) будем (ва чунонки бояд натавонистем ба қавонин ва дастуроти дин амал кунем!**

Фариштагон бадишон) гуянд: магар замини худо васиъ набуд то дар он куч кунид? Жойгоҳи онон жаханнам аст, ва чи бад жойгоҳи ва чи бад саранжомӣ!

Дар ин ривоятҳо возих аст ки сарзамин ва дори ула, дарул мушрикин ё дорул куфр ё дорул куффор, ва сарзамин ва дору дузуми: дорул муслимин ё дорул муҳажирин ё дорул ислом аст.

Дар ин қовли асхоби росулulloх саллalloху алайхи васаллам:

Ибни Аббос розиаллоху анхума мегуянд:

" إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ كَانُوا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ لِأَنَّهُمْ هَجَرُوا الْمُشْرِكِينَ وَكَانَ مِنَ الْأَنْصَارِ مُهَاجِرُونَ لِأَنَّ الْمَدِينَةَ كَانَتْ دَارَ شِرْكَ فَجَاءُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ " .^۸

Хамоно росулulloх ва Абу Бакр ва Умар аз мухожирин буданд зеро секуляристхо (ё ба забони арабий мушрикин) ро тарк карданд, ва аз ансори мухожирини хам вуҷуд доштанд зеро дар он шаби ақабаки назди росулulloх омаданд Мадина дар он замон дар (сарзамини) ширк буд.

-Сумома ибни Усол розиаллоху анху назди росулulloх саллаллоху алайхи васаллам омад ва гуфт:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ جِبْرَتَانِ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ، يَا مُحَمَّدُ، وَاللَّهِ مَا كَانَ عَلَى الْأَرْضِ وَجْهٌ أَبْغَضَ إِلَيَّ مِنْ وَجْهِكَ، فَقَدْ أَصْبَحَ وَجْهَكَ أَحَبَّ الْوُجُوهِ إِلَيَّ، وَاللَّهِ مَا كَانَ مِنْ دِينٍ أَبْغَضَ إِلَيَّ مِنْ دِينِكَ، فَأَصْبَحَ دِينَكَ أَحَبَّ الدِّينِ إِلَيَّ، وَاللَّهِ مَا كَانَ مِنْ بَلَدٍ أَبْغَضَ إِلَيَّ مِنْ بَلَدِكَ، فَأَصْبَحَ بَلَدَكَ أَحَبَّ الْبِلَادِ إِلَيَّ.^۹

Эй Мухаммад, сўганд ба аллох то пеш аз ин дар руйи замин чехрайи манфуртар аз чехрайи ту назди ман набуд аммо имруз чехрайи махбубтар аз чехрат назди ман вуҷуд надорад. Сўганд ба аллох то пеш аз ин назди ман дини манфуртар аз дини ту набуд, аммо хам акнун дини ту пасандидатарин динхо назди ман аст. Сўганд ба аллох то пеш аз ин назди ман сарзамини мабғузтар ва манфуртар аз сарзамини ту набуд, аммо акнун сарзамини ту дуст доштанитарин сарзаминхо назди ман аст.

Табарий нез дар торихи худ зикр мекунадки Саъид ибни Мусайиб розиаллоху анху мегуядки Умар ибни Хаттоб розиаллоху анху мардумро жамъ кард ва аз онхо пурсид торихро аз чи рузи

^۸ أخرجه النسائي في كتاب البيعة، باب تفسير الهجرة : ١٤٥ / ٧١٤٤ . شماره حديث ٤٠٠٠٠
^۹ بخارى ٤٣٧٢ (٤٦٢)، ومسلم (١٧٦٤) نسائي ١٨٩

бинависем? Али розиаллоху анху гуфт аз рузики росулulloх саллаллоху алайхи васаллам хижрат кард,

«وَتَرَكْ أَرْضَ الشِّرْكَ»

ва сарзамини ширкро тарк кард. Умар розиаллоху анху хам хамин корро анжом дод.

Ва ба ин шикл мўъминин хижратиро мабнойи торихи худ қарор додандки бар асари он муваффақ ба ташкили ҳукумати шудандки аллох таоло ба василаи он ба ислом ва муслимин иззат ва шукуҳ бахшид ва аз залилона зистан тахти хокимияти куффор нажотишон дод. Чун қабли аз ин хам муслимин ба хабаша хижрат карда буданд аммо мунжар ба ташкили ҳукумати исломий нашуда буд. Бояд бидонем еки аз далоили тағйири ин торих тавассути тоғутхо ба ториххойи дигар, риша дар мубориза бо ҳукумати исломий ва хар ончи нишони аз ташкили ҳукумати исломий ва иззат барои муслимин дошта бошад дорад.

-Бухорий хам аз Абу Хурайра дар достони хижратиш меоварадки гуфт:

لَمَّا قَدِمْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْتُ فِي الطَّرِيقِ: يَا لَيْلَةَ مِنْ طَوْلِهَا وَعَنَائِهَا... عَلَى أَنَّهَا مِنْ دَارَةِ الْكُفْرِ نَجَّتْ^{١٠}

Чи шаби тулоний ва пурмашаққатиرو (пушти сар гузоштам). Аммо шукри худороки аз диёри куфр, нажот ёфтам.

-Умар ибни Хаттоб хам артеширо ба фармондехийи Салма ибни Қайс равона мекунад ва мегуяд:

---

¹⁰ رواه البخاري ٢٥٣٠ (٤٣٩٣). قال ابن منظور (والدارة: لغة في الدار) (لسان العرب) ٢٩٨ / ٤.

ادْعُوهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَاخْتَارُوا دَارَهُمْ فَعَلَيْهِمْ فِي أَمْوَالِهِمُ الزَّكَاةُ...^{۱۱}

Онхоро ба суйи ислом даъват кун агар мусалмон шуданд ва сарзамини худидшонро баргузиданд ва хижрат накарданд дар ин сурат бояд закоти амволи худро бидиханд.....(чун дар хар сурат сарзамини онхо жузъи аз дарул ислом аст ва қавонини исломий бояд дар он ижро шавад ва бахши аз дарул ислом аст ва мусалмон метавонад дар ин бимонад ва бахши аз дарул куфр несткӣ мусалмон мажбур бошад аз он хижрат кунад ба сарзаминхойи исломий.)

-Ибни Аббос нез мегуядки Умар ибни Хаттоб мехост суханониро дар айёми хаж бигуяд аммо Абдуррохман ибни Авф бар ин бовар будки ин суханон бояд дар жамъи шӯройи сахоба гуфта шавад на дар фазойи умумий мисли хаж ба хамин далил ба Умар ибни Хаттоб гуфт: ё амирал мўъминин ин корро накун, чироки акнун мавсуми хаж аст, авоми мардум дар инжо жамъ шуданд ва аз нигохи ман бехтар ин асткӣ фурсат ва мухлат бидихи то ба Мадина бирасемки

«فَاتَّهَا دَارُ الْهَجْرَةِ وَالسُّنَّةِ»^{۱۲}

Онжо сарзамини хижрат ва суннат аст.

Дар номайи Холид ибни Валид ба ахли Хийра омада аст: барои онхо қарор додамки: пейравоники тавони кор кардан надоранд ва ё касоники дучори беморий шуданд ё касики сирватманд буда ва баъад фақир шуда ва хамкишони у ба вай садақа медиханд жизъя надиханд

^{۱۱} رواه أبو يوسف في (الخراج) ، ص ۲۱۰ .
^{۱۲} أخرجه البخاري في مناقب الأنصار ، باب مقدم النبي وأصحابه المدينة : ۲۶۴/۷/۷ . البخاري (۶۸۳۰) . ۳۷۴۵ / ۳۹۲۸ .

ва алова бар он байтул моли муслимин худиш ва аёлишро тахти
кафолат ва химоятхойи молий қарор дод

«ما أقام بدار الهجرة ودار الإسلام»

то замоники дар дарул хижрат ва дарул ислом иқомат дорад, аммо

« فإن خرجوا إلى غير دار الهجرة ودار الإسلام، فليس على المسلمين التَّفَقُّه على عيالهم»^{۱۳}

Агар ба сарзамини ғейри аз дарул хижрат ва дарул ислом куч кардан
нафақайи иёли онҳо бар муслимин нест.

Абдуллох ибни Умар мегуядки росулulloх саллаллоху алайхи
васаллам аз инки бо қуръон ба сарзамини душман ворид шави нахий
карда аст:

" أن رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ. " ^{۱۴}

Дар достони уммул мўъминин Оиша розиаллоху анҳо дар мовриди
жорияйи мухожирики мовриди иттихом қарор гирифта буд омада
аст:

وَيَوْمَ الْوَسْاحِ مِنْ أَعْجَابِ رَبِّنَا .... أَلَا إِنَّهُ مِنْ بَلَدَةِ الْكُفْرِ أَنْجَانِي ^{۱۵}

Рузи гум шудани он зуюри қирмиз, аз шигуфтихойи парвардигори
мо буд. Ва ле шукрки моро аз диёри куфр, нажот дод. Балдатил
куфр ҳамон дарул куфр аст чунончи ибни Хажар дар шархиш оварда
^{۱۶}астки: ва дар фазли хижрат аз дарул куфр вужуд дорад.

^{۱۳} أبو يوسف في (الخراج) ، ص ۱۵۵ ۱۵۶ ، وانظر (الأموال) لأبي عبيد ، ص ۹۸ ، (مجموعة الوثائق السياسية) د محمد حميد الله ، ص ۳۸۱ .

^{۱۴} امام بخاري رحمه الله تحت (باب كراهية السفر بالمصاحف إلى أرض العدو) ۲۹۹۰ وامام مسلم تحت (باب النهي أن يسافر بالمصحف إلى أرض الكفار إذا خيف وقوعه بأيديهم)

^{۱۵} بخاري (حديث ۴۳۹)

^{۱۶} (فتح الباري) ۱ / ۵۳۵ .

Хамчунонки дидем дар ин суханони асхоби росулulloх саллаллоху алайхи васаллам боз мебинемки исми " дорул хижрат" ва " дорус суннат" ва "дорул ислом" ва "дорул фосиқин" ва " доруш ширк" ва "арзул адув" ва "балдадул куфр" омада аст ва ин номгузорийҳо аз замони росулulloх саллаллоху алайхи васаллам ва сахоба вуҷуд дошта аст, ва наметавон гуфт ин тақсимои сохта ва пардохтаи ижтиҳоди мазохиби маъруф ба ахли суннат ё хатто шиъаёни 12 имомӣ ва зайдӣҳо ва хавориҷ ва зохирийҳо ва .....буда аст.

Нуктаи ба зехнам расидки барои иддаи жойи суъол шуда аст: чиро муслимин дар миёни ин чанд истелох хаммагӣ ду истелох "дорул куфр" ва " дорул ислом" ро интихоб карданд? Аллох таоло мефармояд:

وَإِنْ تَكْفُرُوا أَيَّمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ
(توبه/۱۲)

Ва агар пеймонхойи бастандро шикастанд, ва дини шуморо мовриди таъна қарор доданд, бо имомон ва сардастагони куфр бижангид, чироки пеймонхойи ишон камтарин арзиши надорад. Шояд даст бардоранд.

Дар инжо аллох таоло нафармуда "рахбарони куффор" балки фармуда рахбарони "куфр" "аимматул куфр" ва дар инжо аллох таоло " куфр" ро дар баробари охарин паёмиш яъни " ислом" қарор дода аст. Муслимин хам барои номгузории сарзамини тахти хокимияти " куфр" ки тавассути чанин рахбарони кофари идора мешавад " дарул куфр" ро аз миёни онхамма унвоники дар калом

аллох ва росулиш ва сахоба вужуд дорад интихоб карданд; ва аз миёни онхамма истелохики дар мовриди сарзамини тахти хокимияти "ислом" ба кор рафта мафхуми "дорул ислом" ро интихоб карданд; хар чанд дар мавриди дидемки хам "дорул мужахидин" омада хам "дорул муслимин" ва хам "дорул фосиқин" ва хам дарус суннах" ва ғейрих омада аммо каламаи "ислом метавонад танаввуъ дар васфи сарзамини муслимин ва хар ончи дар тўвсифи сарзамини мутаъаллиқ ба охарин шарияти аллох таоло астро дар худиш жо дихад, ва каламаи "куфр" хам боз ба далили вусъатики дорад метавонад тўвсифотики дар мовриди сарзамини куффор омада астро дар худ жо дихад.

Дар ин сурат агар дар ин оёт ва ривоёти "мутаботири маънавий" хар кудом аз истелохот истефода шавад боз метавонад хаққи матлабро дар жудо кардани сарзамини тахти хокимияти "қавонини шарияти аллох" ва мўъминин ва сарзамини тахти хокимияти "куфр" ва куффор бирасонад. Хатто агар ин истелохот ва номгузорийҳо дар оёти қуръон ва суннати сахих ва суханони сахоба хам вужуд надошт боз ахломики қонуни шарияти аллох барои сарзаминхойи исломий ва сарзаминхойи куффор вазъ карда аст мужиб мешудки сарзаминхойи тахти хокимияти хар ек ба исми номгузорий шаванд.

Албатта ин номгузорийи сарзаминҳо танҳо мухтасси ислом нест балки ба тарих ва вазъи мовжуд хам нигоҳ куни боз мутаважжих мешавики сарзаминҳо бар асоси ақоидики доранд тақсим мешаванд. Масалан меғуфтанд блоки шарқки доройи ақоиди социалистий ва чап буд ё меғуфтанд блоки ғарбки доройи ақоиди секуляр ва либирал

буржуайи ва сармоядорий аст. Ё дар замони жанги сард миёни секуляристхо ва хатто солхо пас аз он меуфтанд:

-Жахони аввал: кишвархойи секуляр блоки санъатий ва демократик бо таъсири хуза амрико.

-Жахони дуум: иттиходияхойи социализм- коммунизм чин ва шӯравий ва .....

-Жахони сеум хам бақия жахон будандки бо ҳеч ек аз ин ду блок созгорий надоштанд. Ба унвони мисол оли саъуд бо вужуди онхамма сирват ва истефода аз техноложик ва ..... боз жузви жахони сеум махсуб мешавад. Чиро? Чун фарханги умумийи мардум суннати исломий аст ва хануз жомеъа секуляр нашуда аст. Қатар хам дар бейни кишвархойи жахон болотарин шохиси тўвсиъа ва болотарин даромадхойи саронаро дорад аммо боз жузви жахони сеум аст. Чиро? Чун фарханги умумий ва жомеъа хануз секуляр нашуда аст.

-Жахони чохорум хам ба сурх пустони бумийи амрико ва амсолихим гуфта мешуд.

Ё коммунистхо бар асоси тафсирхойи иқтисодийи худ жавомеъи мухталифи башарийро ба 1. Камунхойи авалия 2. Бардадорий 3. Фиодолизм 4. Сармоядорий 5. Социализм ва коммунизм тақсим мекунанд.

Ё секуляристхо дар тақсимбандийи дигари меуянд: ҳукуматхойи теокросий ва ҳукуматхойи демокросий.

Теокросий (аз юноний: " тиос" – худо ва " кротус" – тавоноий ва қудрат) яъни хокимияти қонуни аллох бар мардум ; ва ҳукуматхойи

демократ ва демокрасий хам яъни қудрат ва хокимияти қонуни мардум бар мардум ба жойи қудрат ва хокимияти қонуни аллох бар мардум.

Ё дар тақсим бандиӣ дигари мегуянд: кишвархойи секуляр ё кишвархойи исломий.

Пас ин амр оддий астқи : еки кишвархоро бар асоси тўвсиъа фархангий ё бар асоси тўвсиъа иқтисодий, ё бар асоси қудрати низомий ё бар асоси ақоиди хоким бар кишвархо ё бар асоси нажд ва ғейрих тақсим кунад, муҳим ин астқи дар ислом омилики ба инсонхо хувият мебахшад ислом аст ва марзи миёни умматхо аз нигоҳи ислом, марзхойи ақидатий аст.

Замоники аллох таоло ба касоники тахти хокимияти куффори секуляр ва мушрик қарор гирифта ва тавоноийи амал кардан ба қавонини шариати аллохро пейдо намекунанд ва мажбур мешаванд тобеъи қонуни секуляристхо (ё ба забони арабий мушрикин) шаванд мефармояд:

أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا (نساء/۹۷)

Ватан ва дар ва сарзамини мўъминин онжойи астқи қонуни шариати аллох дар он пиёда мешавад. Дар ин сурат ислом ватани ек мўъмин аст, ислом хонувода ва қовм ва табори ек мўъмин аст, ва ин ислом астқи ба мўъмин хувият мебахшад.

Падар ва модар ва хамсар ва фарзанд ва бародар ва қовм ва қабила ва дуст ва хок бо доштани ислом жойгоҳи худро хифз мекунанд ва бидуни ислом ҳеччи нестанд. Пас бар хамон мабнойи ислом, инсонхо ба кофар ва мусалмон тақсим мешаванд ва бар хамон мабнойи

ислом дустихо ва душманийхо шикл мегирад ва бар хамон мабнойи
ислом сарзаминхо нез тақсим мешаванд ва дар нихоят:

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (٦٤ / عنكبوت)

Зиндагийи ин дунё жуз лаҳв ва лаъаб нест ва беҳуда ва бози аст, ва
зиндагий манзилгоҳи охират зиндагий аст, агар фаҳм ва шуъур
дошта бошанд; бар хамон мабнойи ислом, дорхойи аслий дар қиёмат
хам мушаххас мешавандки шахс ё сокини хамишагий ва аҳли беҳишт
" Уқбад дар" (Раъад 22) ва "дарул ислам" (қисос 127) мешавад ё шахс
аҳли жаханнам ва "дарул бувари" (иброҳим 28) ва " суъуд дар" (раъад
25 – Ғофир 52) мегардад; ва дар хар сурат: " дарул муқомах" (Ғотир
35) саройи иқомат ва мондагорий ва " дарул қарор" (Ғофир 39) саро
ва манзилгоҳи мондагорий ва истикрор ва " дарул хулди" (фуссилат
28) саро ва манзилгоҳи хамишагий ва "дор" ва сарзамини аслий
мутаъаллиқ ба охират аст.

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ (قصص/٨٣)

Мо он саро ва манзилгоҳи охиратро танҳо баҳра касони
мегардонемки дар замин хохони такаббур ва истикбор нестанд ва
фасод ва табохий намежуянд, ва оқибат аз он пархезгорон аст.

Мо он саро ва манзилгоҳи охиратро танҳо баҳра касони
мегардонемки дар замин хохони такаббур ва истикбор нестанд ва
фасод ва табохий намежуянд, ва оқибат аз он пархезгорон аст.

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ (يونس/٢٥)

Ва аллох (инсонро ба беҳишт, яъни) ба саро ва манзилгоҳи амн ва
амон ва оромиш ва итминон даъват мекунад.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

Вассаламу алайкум ва рохматуллохи ва барокатух.